

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سایت اینترنتی گلزارنور

<http://golzarenoor.ir>

دعای جوشن کبیر

جوشن کبیر دعایی منقول از پیامبر اکرم(ص) در ۱۰۰ بند، حاوی ۱۰۰۱ نام و صفت خداوند است. در این دعا، نام‌های خدا بیشتر از قرآن گرفته شده و به گونه‌ای در کنار یکدیگر قرار گرفته‌اند که علاوه بر مُسَجِّع و موزون بودن، در بیشتر موارد، اسماء و صفات از لحاظ حروف پایانی نیز یک شکل و مشابه‌اند.

دعای جوش کبیر را جبرئیل به پیامبر اسلام(ص) در یکی از جنگ‌ها برای در امان بودن از آسیب‌های جنگ آموزش داده است. جبرئیل عرضه داشت: یا محمد؛ پروردگارت به تو سلام می‌رساند و می‌فرماید: این جوشن [زره] را از تن خود بیرون کن و این دعا را بخوان که برای تو و امتت موجب ایمنی است. سپس شرحی در فضیلت این دعا ذکر فرموده که اینجا جای بیان همه آن نیست ولی به برخی از آن اشاره می‌کنم از جمله آنکه:

هر که آن را بر کفنش بنویسد، خدا به احترام آن او را به آتش نمی‌افکند و هر که آن را در اول ماه رمضان با نیت خالص و دلی پاک بخواند، حق تعالی بهره‌مندی [از خیر دنیا و آخرت] را روزی او می‌کند و برای وی هفتاد هزار فرشته می‌آفریند که خدا را تسبیح و تقدیس کنند و ثوابش را برای او قرار دهند.

در ادامه نیز فضیلت زیادی روایت کرده تا آنکه فرمود: هر که آن را در ماه رمضان «سه بار» بخواند، خدا بدن او را بر آتش جهنم حرام می‌کند و بهشت را برای او واجب می‌گرداند و دو فرشته را بر او می‌گمارد تا او را از گناهان حفظ کنند و در طول زندگی خود در امان خدا باشد،

و در پایان روایت آمده: امام حسین(علیه السلام) فرمود: پدرم علی بن ابیطالب به حفظ این دعا وصیت کرد و نیز اینکه آن را بر کفن ایشان بنویسم و به اهل خود بیاموزم و آنان را به خواندنش تشویق کنم.

در هر صورت این دعا مشتمل بر صد بند است و هر بندی مشتمل بر ده نام از نام‌های خداست که در آخر هر بند باید گفت:

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، اَلْعُوْثُ اَلْعُوْثُ، خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

منزّهی تو ای که معبودی جز تو نیست، فریادرس فریادرس، ما را از آتش برهان ای پروردگار

و در کتاب «بلدالامین» آمده است که در آغاز هر بند «بسم الله» بگوید و در آخرش:

سُبْحَانَكَ يَا لَّإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْغَوْثُ الْغَوْثُ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ، يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

منزّهی تو ای که معبودی جز تو نیست، فریادرس فریادرس، بر محمد و خاندانش درود فرست و ما را
ای پروردگار از آتش رهایی بخش، ای دارنده بزرگی و رأفت و محبت، ای مهربانترین مهربانان.

و آن دُعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی‌اش همیشگی است

(۱) اَللّهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا اَللّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِیْمُ يَا كَرِیْمُ يَا مُقِیْمُ يَا عَظِیْمُ يَا قَدِیْمُ يَا عَلِیْمُ يَا حَلِیْمُ
حَكِیْمُ سُبْحَانَكَ يَا لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ الْغَوْثُ الْغَوْثُ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

خدایا از تو خواستارم به نامت، ای خدا، ای بخشنده، ای مهربان، ای گرامی، ای پایدار، ای بزرگ، ای دیرینه
ای دانا، ای شکیفا، ای فرزانه، منزّهی تو ای که معبودی جز تو نیست، فریاد رس فریاد رس، ما را از آتش
برهان ای پروردگار من

(۲) یا سَيِّدَ السَّادَاتِ، یا مُجِیْبَ الدَّعَوَاتِ یا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ یا وَلِیَّ الحَسَنَاتِ یا غَافِرَ الخَطِیئَاتِ یا مُعْطِیَ
المُسْتَلَاتِ یا قَابِلَ التَّوْبَاتِ یا سَامِعَ الأصْوَاتِ یا عَالِمَ الخَفِیَّاتِ یا دَافِعَ البَلِیَّاتِ

ای سرور سروران، ای برآورنده دعاها، ای بلندی‌بخش جایگاهها، ای سرچشمه نیکیها، ای درگذرنده از
خطاها، ای عطابخش خواسته‌ها، ای پذیرنده توبه‌ها، ای شنونده نداها، ای دانا، ای دور کننده بلاها

(۳) یا خَیْرَ الْغَافِرِیْنَ یا خَیْرَ الْفَاتِحِیْنَ یا خَیْرَ النَّاصِرِیْنَ یا خَیْرَ الْحَاكِمِیْنَ یا خَیْرَ الرَّازِقِیْنَ یا خَیْرَ الْوَارِثِیْنَ
خَیْرَ الْحَامِدِیْنَ یا خَیْرَ الذَّاكِرِیْنَ یا خَیْرَ الْمُنْزِلِیْنَ یا خَیْرَ الْمُحْسِنِیْنَ

ای بهترین آمرزگاران، ای بهترین گشایشگران، ای بهترین یاوران، ای بهترین داوران، ای بهترین روزی
دهان، ای بهترین وارثان، ای بهترین ستایشگران، ای بهترین یادآوران، ای بهترین عطابخشان، ای بهترین
نیکوکاران

(۴) یا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ وَ الْجَمَالُ یا مَنْ لَهُ الْقُدْرَةُ وَ الْكَمَالُ یا مَنْ لَهُ الْمُلْكُ وَ الْجَلَالُ یا مَنْ هُوَ الْكَبِیْرُ الْمُتَعَالِ
یا مَنْشِئُ السَّحَابِ الثَّقَالِ یا مَنْ هُوَ شَدِیْدُ الْمِحَالِ یا مَنْ هُوَ سَرِیْعُ الْحِسَابِ یا مَنْ هُوَ شَدِیْدُ الْعِقَابِ یا مَنْ
عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ یا مَنْ عِنْدَهُ اَمُّ الْكِتَابِ

ای آن‌که شکوه و زیبایی تنها از آن اوست، ای آن‌که توانایی و برازندگی تنها از آن اوست، ای آن‌که
فرمانروایی و شوکت تنها از آن اوست، ای آنکه اوست بزرگ و برتر، ای پدیدآورنده ابرهای پرباران، ای

آن که نیرومند و پرتوان است، ای آن که حسابرسی چالاک است، ای آن که کيفرش سخت و شدید است، ای آن که پاداش نیک تنها نزد اوست، ای آن که دُفرت هستی پیش روی اوست

۵) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا بُرْهَانَ يَا سُلْطَانَ يَا رِضْوَانَ يَا غُفْرَانَ يَا سُبْحَانَ يَا مُسْتَعَانَ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْبَيَانِ

خدایا! از تو خواستارم به نامت ای پرمهر، ای بخشایشگر، ای جزادهنده، ای روشنی خرد، ای فرمانروا، ای خشنودی، ای آمرزش، ای پاک، ای پشتوانه، ای صاحب نعمت و بیان

۶) يَا مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ يَا مَنْ اسْتَسَلَّمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ يَا مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِهَيْبَتِهِ يَا مَنْ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ خَشْيَتِهِ يَا مَنْ تَشَقَّقَتِ الْجِبَالُ مِنْ مَخَافَتِهِ يَا مَنْ قَامَتِ السَّمَاوَاتُ بِأَمْرِهِ يَا مَنْ اسْتَقَرَّتِ الْأَرْضُونَ بِإِذْنِهِ يَا مَنْ يَسْبِغُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ يَا مَنْ لَا يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ

ای آن که همه در برابر عظمتش فروتن، ای آن که همه در برابر قدرتش تسلیم، ای آن که همه در برابر عزتش خوار، ای آن که همه در برابر هیبتش هراسان، ای آن که همه از ترسش فرمانبردار، ای آن که کوهها از بیمش شکافته، ای آن که آسمانها به امرش بر پا، ای آن که زمینها به اجازه اش بر جا، ای آن که رعد به ستایشش تسبیح گو است، ای آن که بر اهل مملکتش ستم نمی کند

۷) يَا غَافِرَ الْخَطَايَا يَا كَاشِفَ الْبَلَاءِ يَا مُنْتَهَى الرَّجَايَا يَا مُجْزِلَ الْعَطَايَا يَا وَاهِبَ الْهَدَايَا يَا رَازِقَ الْبَرَايَا يَا قَاضِيَ الْمُنَايَا يَا سَامِعَ الشَّكَايَا يَا بَاعِثَ الْبَرَايَا يَا مُطْلِقَ الْأَسَارَى

ای درگذرنده از خطاها، ای برطرف کننده بلاها، ای اوج امیدواریها، ای بسیاردهنده عطاها، ای بخشنده هدایا، ای روزی رسان آفریده ها، ای برآورنده آرزوها، ای شنوای گلایه ها، ای برانگیزنده بندگان، ای بندگان در بندان

۸) يَا ذَا الْحَمْدِ وَالْثَنَاءِ يَا ذَا الْفَخْرِ وَالْبَهَاءِ يَا ذَا الْمَجْدِ وَالسَّنَاءِ يَا ذَا الْعَهْدِ وَالْوَفَاءِ يَا ذَا الْغَفْوِ وَالرِّضَاءِ يَا ذَا الْمَنْ وَالْعَطَاءِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْقَضَاءِ يَا ذَا الْعِزِّ وَالْبَقَاءِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّخَاءِ يَا ذَا الْأَلَاءِ وَالنِّعْمَاءِ

ای صاحب سپاس و ستایش، ای صاحب فخر و زیبایی، ای صاحب بزرگواری و والایی، ای صاحب پیمان و وفا، ای صاحب گذشت و رضا، ای صاحب بخشش و عطاء، ای صاحب دادرسی و داوری، ای صاحب عزت و بقاء، ای صاحب کرم و بخشش، ای صاحب عطاها و نعمتها

۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا صَانِعُ يَا نَافِعُ يَا سَامِعُ يَا جَامِعُ يَا شَافِعُ يَا وَاسِعُ يَا مُوسِعُ

خدایا از تو خواستارم به نامت ای بازدارنده، ای دور کننده، ای بردارنده، ای سازنده، ای سودبخش، ای شنوا، ای گرد آورنده، ای یاریگر، ای مهرگستر، ای وسعتبخش

(۱۰) يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقَ كُلِّ مَخْلُوقٍ يَا رَازِقَ كُلِّ مَرْزُوقٍ يَا مَالِكَ كُلِّ مَمْلُوكٍ يَا كَاشِفَ كُلِّ مَكْرُوبٍ يَا فَارِجَ كُلِّ مَهْمُومٍ يَا رَاحِمَ كُلِّ مَرْحُومٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَخْذُولٍ يَا سَاتِرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ يَا مُلْجَأَ كُلِّ مَطْرُودٍ

ای سازنده هر ساخته، ای آفریننده هر آفریده، ای روزی‌بخش هر روزی‌خوار، ای دارای هر دارایی، ای غمگسار هر غمزده، ای فرج‌بخش هر اندوهگین، ای مهرورز بر هر مهرجو ای یاور هر بی‌یاور، ای پردهپوش هر کاستی، ای پناه هر رانده

(۱۱) يَا عُدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي يَا رَجَائِي عِنْدَ مُصِيبَتِي يَا مُوَسِّسِي عِنْدَ وَحْشَتِي يَا صَاحِبِي عِنْدَ غُرْبَتِي يَا وَلِيَّتِي عِنْدَ نِعْمَتِي يَا غِيَاثِي عِنْدَ كُرْبَتِي يَا دَلِيلِي عِنْدَ حَيْرَتِي يَا غَنَائِي عِنْدَ افْتِقَارِي يَا مُلْجَأِي عِنْدَ ضَرْطَارِي يَا مُعِينِي عِنْدَ مَفْرَعِي

ای توشه‌ام در سختی، ای امیدم در ناگواری، ای همدم در وحشت، ای همراهم در غربت ای سرپرستم در نعمت، ای فریادرسم در گرفتاری، ای رهنمایم در سرگردانی، ای توانگری‌ام در تنگدستی ای پناهم در دماندگی، ای مدد رسانم در پریشانی

(۱۲) يَا عَلَامَ الْغُيُوبِ يَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ يَا سَتَّارَ الْغُيُوبِ يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ يَا طَبِيبَ الْقُلُوبِ يَا مُنَوِّرَ الْقُلُوبِ يَا أَنِيسَ الْقُلُوبِ يَا مُفْرِجَ الْهَمُومِ يَا مُنْقِصَ الْغُمُومِ

ای دانای نهانها، ای آمرزنده گناهان، ای پردهپوش عیبه‌ها، ای غمگسار غمها، ای دگرگون‌ساز دلها، ای پزشک قلبها، ای روشنی‌بخش دلها، ای همدم جانها، ای گره‌گشای اندوهها، ای گشایشگر دلتنگیها

(۱۳) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا جَلِيْلُ يَا جَمِيْلُ يَا وَكِیْلُ يَا كَفِيْلُ يَا دَلِيْلُ يَا قَبِيْلُ يَا مُدِيْلُ يَا مُنِيْلُ يَا مُقِيْلُ يَا مُحِيْلُ

خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای والا، ای زیبا، ای کارگشا، ای سرپرست، ای راهنما، ای پذیرا، ای گرداننده، ای عطابخش، ای درگذرنده، ای حال گردان

(۱۴) يَا دَلِيْلَ الْمُتَحَيِّرِيْنَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيْثِيْنَ يَا صَرِيْحَ الْمُسْتَصْرِحِيْنَ يَا جَارَ الْمُسْتَجِيْرِیْنَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِيْنَ يَا عَوْنَ الْمُؤْمِنِيْنَ يَا رَاحِمَ الْمَسَاكِيْنِ يَا مُلْجَأَ الْعَاصِيْنَ يَا غَافِرَ الْمُذْنِبِيْنَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّیْنَ

رهنمای رهجویان، ای مدرّس مددجویان، ای فریادرس فریادکنان، ای پناه پناهندگان، ای ایمنی‌بخش
هراسندگان، ای یاور مؤمنان، ای مهرورز بر خاک نشستگان، ای پناه عصیانگران، ای آمرزنده
گنهگاران، ای اجابت‌کننده دعای بیچارگان

(۱۵) يَا ذَا الْجُودِ وَ الْإِحْسَانِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَ الْإِمْتِنَانِ يَا ذَا الْأَمْنِ وَ الْأَمَانِ يَا ذَا الْقُدُسِ وَ السُّبْحَانِ يَا ذَا
الْحِكْمَةِ وَ الْبَيَانِ يَا ذَا الرَّحْمَةِ وَ الرِّضْوَانِ يَا ذَا الْحُجَّةِ وَ الْبُرْهَانِ يَا ذَا الْعِظَمَةِ وَ السُّلْطَانِ يَا ذَا الرَّأْفَةِ وَ
الْمُسْتَعَانَ يَا ذَا الْعَفْوِ وَ الْغُفْرَانِ

ای صاحب جود و نیکی، ای صاحب بخش و عطا، ای صاحب امن و امان، ای صاحب قدس و پاکی، ای
صاحب حکمت و بیان، ای صاحب رحمت و رضوان ای صاحب حجت و برهان، ای صاحب عظمت و
سلطان، ای صاحب مهر و ای پشتیبان، ای صاحب گذشت و غفران

(۱۶) يَا مَنْ هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ صَانِعُ كُلِّ شَيْءٍ يَا
مَنْ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ عَالِمُ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ
قَادِرٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ يَبْقَى وَ يَفْنَى كُلُّ شَيْءٍ

ای آن‌که پروردگار همه اوست، ای آن‌که معبود همه، اوست، ای آن‌که آفریننده همه، اوست ای آن‌که سازنده
همه، اوست، ای آن‌که پیش از همه بود، ای آن‌که بعد از همه هست، ای آن‌که از هر چیز برتر است، ای
آن‌که به همه چیز داناست، ای آن‌که بر هر چیز توانا است، ای آن‌که او همیشگی است و همه چیز رفتنی
است

(۱۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيِّئُ يَا مُكَوِّنُ يَا مُلْقِنُ يَا مُبَيِّنُ يَا مُهَوِّنُ يَا مُمَكِّنُ يَا مُزَيِّنُ يَا
مُعَلِّنُ يَا مُقْسِمُ

خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای ایمنی‌بخش، ای چیره بر همه، ای هستی‌آفرین، ای دلبر، ای خردربا، ای
سادگی‌بخش، ای توان‌ده، ای زینت‌بخش، ای نمایانگر، ای پخش‌کن

(۱۸) يَا مَنْ هُوَ فِي مُلْكِهِ مُقِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي سُلْطَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي جَلَالِهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَى عِبَادِهِ
رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي صُنْعِهِ
حَكِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ قَدِيمٌ

ای آن‌که در فرمانروایی‌اش پابرجاست ای آن‌که در پادشاهی‌اش دیرینه است، ای آن‌که در شکوهش بزرگ
است، ای آن‌که بر بندگانش مهربان است، ای ای آن‌که به هر چیز داناست، ای آن‌که بر نافرمانان بردبار
است، ای آن‌که بر امیدواران اکرام و رزد، ای آن‌که در آفرینش حکمت نماید، ای آن‌که در حکمتش مهر
ورزد، ای آن‌که در مهرش دیرینه است

۱۹) يَا مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا فَضْلُهُ يَا مَنْ لَا يُسْأَلُ إِلَّا عَفْوُهُ يَا مَنْ لَا يُنْظَرُ إِلَّا بِرُّهُ يَا مَنْ لَا يُخَافُ إِلَّا عَذْلُهُ يَا مَنْ لَا يَدُومُ إِلَّا مُلْكُهُ يَا مَنْ لَا سُلْطَانَ إِلَّا سُلْطَانُهُ يَا مَنْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبُهُ يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ مِثْلُهُ

ای آنکه جز به فضلش امید نیست، ای آنکه جز عفویش خواش نشود، ای آنکه جز به نیکی‌اش چشم ندوزند، ای آنکه جز از دادش نهرا سند، ای آنکه پایدار نماند جز فرمانروایی‌اش، ای آنکه جز سلطنتش سلطنتی نیست، ای آنکه رحمتش همه را فرا گرفته، ای آنکه رحمتش بر خشمش پیشی گرفته، ای آنکه دانشش همه را فرو گرفته، ای آن که هیچکس همانندش نیست

۲۰) يَا فَارِجَ الْهَمِّ يَا كَاشِفَ الْغَمِّ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ يَا قَابِلَ التَّوْبِ يَا خَالِقَ الْخَلْقِ يَا صَادِقَ الْوَعْدِ يَا مُوفِيَ الْعَهْدِ يَا عَالِمَ السِّرِّ يَا فَالِقَ الْحَبِّ يَا رَازِقَ الْأَنَامِ

ای گشاینده اندوه، ای برطرف کننده غم، ای آمرزنده گناه، ای پذیرنده توبه، ای آفریننده آفریدگان، ای راست وعده، ای وفادار به پیمان، ای دانای راز نهان، ای شکافنده دانه، ای روزی دهنده بندگان

۲۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَلِيُّ يَا وَفِيُّ يَا غَنِيُّ يَا مَلِيُّ يَا حَفِيُّ يَا رَضِيُّ يَا زَكِيُّ يَا بَدِيُّ يَا قَوِيُّ يَا وَلِيُّ

خدایا! از تو خواستارم به نامت ای والا، ای وفادار، ای توانگر، ای امان‌ده، ای پرمهر، ای خشنود، ای پاک، ای نمایان، ای پرتوان، ای فیض‌بخش

۲۲) يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلِ يَا مَنْ سَتَرَ الْقَبِيحِ يَا مَنْ لَمْ يُوَاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ يَا مَنْ لَمْ يَهْتِكِ السِّرَّ يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى

ای آنکه زیبایی را پدیدار نمودی، ای آنکه زشتی را پوشاندی ای آنکه بر گناه سرزنش نکردی، ای آنکه پرده‌ری نمودی، ای که گذشتت بزرگ، ای که نیکو درگذری، ای آمرزگاریت فراگیر، ای دستت به مهر گشوده، ای شنوای هر نجوی، ای سرانجام هر گلایه

۲۳) يَا ذَا النِّعَمَةِ السَّابِقَةِ يَا ذَا الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ يَا ذَا الْمُنَّةِ السَّابِقَةِ يَا ذَا الْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ يَا ذَا الْحُجَّةِ الْقَاطِعَةِ يَا ذَا الْكِرَامَةِ الظَّاهِرَةِ يَا ذَا الْعِزَّةِ الدَّائِمَةِ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمُتَيْنَةِ يَا ذَا الْعِظَمَةِ الْمُنِيْعَةِ

ای دارای نعمت فراوان، ای دارای رحمت فراگیر، ای دارای بخشش آغازین، ای دارای حکمت رسا، ای دارای نیروی برارنده، ای دارای برهان قطعی، ای دارای کرامت هویدا، ای دارای عزت پایدار، ای دارای توان استوار، ای دارای عظمت بلندپایه

۲۴) يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ يَا جَاعِلَ الظُّلُمَاتِ يَا رَاحِمَ الْعِبْرَاتِ يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ يَا سَاتِرَ الْعَوْرَاتِ يَا مُحْيِيَ
الْأَمْوَاتِ يَا مُنْزِلَ الْآيَاتِ يَا مُضَعِفَ الْحَسَنَاتِ يَا مَاحِيَ السَّيِّئَاتِ يَا شَدِيدَ النَّقِمَاتِ

ای پدیدآورنده آسمانها ای برنهنده تاریکیها، ای رحم کننده اشکهای ریزان، ای درگذرنده از لغزشها، ای پوشنده زشتیها، ای زندگی بخش مردگان، ای فرودآور آیات، ای دوجندان کن خوبیها، ای ناپدید کننده بدیها، ای سخت شکنجه

۲۵) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُصَوِّرُ يَا مُقَدِّرُ يَا مُدَبِّرُ يَا مُطَهِّرُ يَا مُنَوِّرُ يَا مُبَشِّرُ يَا مُنْذِرُ يَا مُقَدِّمُ يَا مُؤَخِّرُ

خدایا! از تو درخواست می کنم به نامت ای صورتگر، ای سنجیده کار، ای گرداننده، ای پاک کننده، ای روشنی بخش، ای ساده ساز، ای مژده ده، ای بیم ده، ای پیش آور، ای پس آور

۲۶) يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الشَّهْرِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ يَا رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ يَا رَبَّ النُّورِ وَالظُّلَامِ يَا رَبَّ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ يَا رَبَّ الْفُذْرَةِ فِي الْأَنَامِ

ای پروردگار خانه محترم، ای پرودگار ماه محترم، ای پرودگار شهر محترم، ای پروردگار رکن و مقام، ای پروردگار مشعر الحرام، ای پروردگار مسجد الحرام، ای پروردگار حلال و حرام، ای پروردگار روشنی و تاریکی، ای پروردگار تحیت و سلام، ای پرورنده نیرو در مردمان

۲۷) يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ يَا أَعْدَلَ الْعَادِلِينَ يَا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ يَا أَطْهَرَ الطَّاهِرِينَ يَا أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ يَا أَسْمَعَ السَّمَاعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ يَا أَشْفَعَ الشَّافِعِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ

ای داورترین داوران، ای دادگرترین دادگران، ای راستگوترین راستگویان، ای پاکترین پاکان، ای بهترین آفرینندگان، ای چابکترین حسابگران، ای شنواترین شنوندگان، ای بیناترین بینندگان، ای یاورترین یاوران، ای گرامی ترین گرامیان

۲۸) يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ يَا دُخْرَ مَنْ لَا دُخْرَ لَهُ يَا حِزْرَ مَنْ لَا حِزْرَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا فُخْرَ مَنْ لَا فُخْرَ لَهُ يَا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ يَا مُعِينَ مَنْ لَا مُعِينَ لَهُ يَا أُنَيْسَ مَنْ لَا أُنَيْسَ لَهُ يَا أَمَانَ مَنْ لَا أَمَانَ لَهُ

ای تکیه گاه آن که تکیه گاه ندارد، ای پشتیبان آن که پشتیبانی ندارد، ای اندوخته آن که اندوخته ای ندارد ای پناه آن که پناهی ندارد، ای فریادرس آن که فریادری ندارد، ای افتخار آن که افتخاری ندارد، ای عزت آن که عزتی ندارد ای مدرسان آن که مددی ندارد، ای همدم آن که همدمی ندارد، ای ایمنی بخش آن که ایمنی ندارد

۲۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَاصِمُ يَا قَانِمُ يَا دَانِمُ يَا رَاحِمُ يَا سَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا عَالِمُ يَا قَاسِمُ يَا قَابِضُ يَا بَاسِطُ

خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای نگهدار، ای پایدار، ای پاینده، ای مهرورز، ای سلامتی‌بخش، ای داور، ای دانا، ای بخش‌کن، ای بازگیر، ای فراخی‌بخش

۳۰) يَا عَاصِمُ مَنْ اسْتَعَصَمَهُ يَا رَاحِمَ مَنْ اسْتَرْحَمَهُ يَا غَافِرَ مَنْ اسْتَغْفَرَهُ يَا نَاصِرَ مَنْ اسْتَنْصَرَهُ يَا حَافِظَ مَنْ اسْتَحْفَظَهُ يَا مُكْرِمَ مَنْ اسْتَكْرَمَهُ يَا مُرْشِدَ مَنْ اسْتَرْشَدَهُ يَا صَرِيحَ مَنْ اسْتَصْرَحَهُ يَا مُعِينَ مَنْ اسْتَعَانَهُ يَا مُعِيتَ مَنْ اسْتَعَانَهُ

ای نگهدار آن‌که از او نگهداری جوید، ای مهربان بر آن‌که از او مهر جوید، ای آمرزنده آن‌که از او آمرزش خواهد ای یاور آن‌که از او یاری طلبد، ای حافظ آن‌که از او حفاظت خواهد، ای اکرام کننده آن‌که از او اکرام خواهد، ای راهنمای آن‌که از او راهنمایی جوید، ای دادرس آن‌که از او دادرسی خواهد، ای مددیار آن‌که از او مدد جوید، ای فریادرس آن‌که از او فریادرسی خواهد

۳۱) يَا عَزِيزَا لَا يَضَامُ يَا لَطِيفَا لَا يُرَامُ يَا قَيُّوْمَا لَا يَنَامُ يَا دَانِمَا لَا يَفُوتُ يَا حَيًّا لَا يَمُوتُ يَا مَلِكَا لَا يَزُولُ يَا بَاقِيَا لَا يَفْنَى يَا عَالِمَا لَا يَجْهَلُ يَا صَمَدَا لَا يُطْعَمُ يَا قَوِيًّا لَا يَضْعَفُ

ای عزیزی که خوار نگردد، ای لطیفی که دست‌اندازی نشود، ای پایداری که خوا او را درنیابد، ای پاینده‌ای که فنا نپذیرد، ای زنده‌ای که نمی‌میرد، ای پادشاهی که از بین نمی‌رود، ای همیشگی که فانی نمی‌شود، ای دانایی که نادانی ندارد، ای بی‌نیازی که خوراک نخواهد، ای توانایی که ناتوان نمی‌گردد

۳۲) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَحَدُ يَا وَاحِدُ يَا شَاهِدُ يَا مَاجِدُ يَا حَامِدُ يَا رَاشِدُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا ضَارُّ يَا نَافِعُ

خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای یکتا، ای یگانه، ای گواه، ای بزرگوار، ای ستایش‌پذیر، ای راهنما، ای برانگیزنده، ای میراث‌برنده، ای زیان‌رسان، ای سودبخش

۳۳) يَا أَعْظَمَ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ يَا أَكْرَمَ مِنْ كُلِّ كَرِيمٍ يَا أَرْحَمَ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ يَا أَعْلَمَ مِنْ كُلِّ عَلِيمٍ يَا أَحْكَمَ مِنْ كُلِّ حَكِيمٍ يَا أَقْدَمَ مِنْ كُلِّ قَدِيمٍ يَا أَكْبَرَ مِنْ كُلِّ كَبِيرٍ يَا أَلْطَفَ مِنْ كُلِّ لَطِيفٍ يَا أَجَلَ مِنْ كُلِّ جَلِيلٍ يَا أَعَزَّ مِنْ كُلِّ عَزِيزٍ

ای بزرگتر از هر بزرگ، ای کریم‌تر از هر کریم، ای مهربان‌تر از هر مهربان، ای داناتر از هر دانا، ای فرزانه‌تر از هر فرزانه، ای دیرینه‌تر از هر دیرینه، ای بزرگتر از هر بزرگ، ای لطیف‌تر از هر لطیف، ای باشکوه‌تر از هر باشکوه، ای عزیزتر از هر عزیز

۳۴) يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا عَظِيمَ الْمَنِّ يَا كَثِيرَ الْخَيْرِ يَا قَدِيمَ الْفَضْلِ يَا دَائِمَ اللَّطْفِ يَا لَطِيفَ الصَّنْعِ يَا مُنْقَسِ الْكَرْبِ يَا كَاشِفَ الضَّرِّ يَا مَالِكَ الْمُلْكِ يَا قَاضِيَ الْحَقِّ

ای گذشت کریمانه، ای نعمتت بزرگ، ای خیرت بسیار، ای فضلت دیرینه، ای لطفت همیشگی، ای صنعت چشم‌نواز، ای گرم‌گشای گرفتاری، ای بردارنده زیان، ای پادشاه هستی، ای داور بر حق

۳۵) يَا مَنْ هُوَ فِي عَهْدِهِ وَفِيَّ يَا مَنْ هُوَ فِي وَفَائِهِ قَوِيَّ يَا مَنْ هُوَ فِي قُوَّتِهِ عَلِيَّ يَا مَنْ هُوَ فِي عُلُوِّهِ قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ فِي قُرْبِهِ لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ شَرِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي شَرَفِهِ عَزِيزٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عِزِّهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ مَجِيدٌ يَا مَنْ هُوَ فِي مَجْدِهِ حَمِيدٌ

ای آن‌که در پیمانش وفادار است، ای آن‌که در وفاداری‌اش پایدار است، ای آن‌که در پایداری‌اش والا است، ای آن‌که در والایی‌اش نزدیک است، ای آن‌که در نزدیکی‌اش با نرمی است، ای آن‌که در نرمی‌اش شریف است، ای آن‌که در شرفش با عزت است، ای آن‌که در عزتش بزرگ است، ای آن‌که در بزرگی‌اش شکوه‌مند است، ای آن‌که در شکوهش ستوده است

۳۶) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا كَافِي يَا شَافِي يَا وَافِي يَا مُعَافِي يَا هَادِي يَا دَاعِي يَا قَاضِي يَا رَاضِي يَا عَالِي يَا بَاقِي

خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای بسنده، ای درمان‌بخش، ای وفادار، ای تندرست‌ده ای راهنما، ای به نیکی خوان، ای داور، ای خشنود، ای بلندمرتبه، ای ماندگار

۳۷) يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاشِعٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ كَانِنٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مَوْجُودٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنِيبٌ إِلَيْهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَائِفٌ مِنْهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قَائِمٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ صَائِرٌ إِلَيْهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ

ای آن‌که هر چیز برایش فروتن است، ای آن‌که هر چیز از او هراسان است، ای آن‌که هستی هر چیز از او است، ای آن‌که هر چیز به او پدیدار است، ای آن‌که هر چیز به سوی او بازگشت کند، ای آن‌که هر چیز از او ترسان است، ای آن‌که هر چیز به او بر پاست، ای آن‌که هر چیز به سوی او دگرگون می‌شود، ای آن‌که هر چیز به ستایش او تسبیح‌گو است، ای آن‌که هر چیز جز جلوه‌اش نابود است

۳۸) يَا مَنْ لَا مَفْرَإَ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَفْزَعَ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَقْصَدَ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَنْجَى مِنْهُ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا يُرْغَبُ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا يُسْتَعَانُ إِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا يُتَوَكَّلُ إِلَّا عَلَيْهِ يَا مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُعْبَدُ إِلَّا هُوَ

ای آنکه گریزگاهی نیست جز به بارگاهش، ای آنکه پناهی جز به درگاهش نیست، ای آنکه مقصدی جز به سوی او نیست، ای آنکه از خشمش رهای نیست جز به مهرش، ای آنکه جز به سوی او میلی نیست، ای آنکه جنبش و نیرویی نیست جز به او، ای آنکه جز از او مدد نجویند، ای آنکه جز بر او توکل نشود، ای آنکه جز به او امیدی نیست، ای آنکه جز او پرستیده نشود

(۳۹) يَا خَيْرَ الْمَرْهُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَرْغُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَطْلُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ يَا خَيْرَ الْمَقْصُودِينَ يَا خَيْرَ الْمَذْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَشْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَحْبُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَدْعُودِينَ يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْنَسِينَ

ای بهترین هراس‌انگیزان، ای بهترین شوق‌آفرینان، ای بهترین جویاشدگان، ای بهترین پاسخ‌دهان، ای بهترین قصه‌شدگان، ای بهترین یادشدگان، ای بهترین ستودگان، ای بهترین دلبران، ای بهترین خوانندگان، ای بهترین همدمان

(۴۰) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا غَافِرُ يَا سَاتِرُ يَا قَادِرُ يَا قَاهِرُ يَا فَاطِرُ يَا كَاسِرُ يَا جَابِرُ يَا ذَاكِرُ يَا نَاطِرُ يَا نَاصِرُ

خدایا! از تو خواستارم به نامت ای آمرزگار، ای پردهپوش، ای توانا، ای چیره، ای آفریننده ای شکننده، ای شکسته‌بند، ای یادآور، ای بینا، ای یاور

(۴۱) يَا مَنْ خَلَقَ فَسَوَّى يَا مَنْ قَدَّرَ فَهَدَى يَا مَنْ يَكْشِفُ الْبَلْوَى يَا مَنْ يَسْمَعُ النَّجْوَى يَا مَنْ يُنْقِذُ الْغَرْقَى يَا مَنْ يُنْجِي الْهَلَكَى يَا مَنْ يَشْفِي الْمَرْضَى يَا مَنْ أَضْحَكَ وَ أَبْكَى يَا مَنْ أَمَاتَ وَ أَحْيَا يَا مَنْ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَ الْأُنْثَى

ای آنکه آفرید پس متناسب نمود، ای آنکه اندازه نهاد پس رهنمون شد ای آنکه بلا را برگیرد، ای آنکه زمزمه نهان را بشنود، ای آنکه غرق‌شدگان را برهاند، ای آنکه از نابودی رهایی بخشد، ای آنکه بیماران را شفا دهد. ای آنکه خندانند و گریانند، ای آنکه میراند و زنده کند، ای آنکه دوگونه مرد و زن آفرید

(۴۰) يَا مَنْ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ سَبِيلُهُ يَا مَنْ فِي الْأَفَاقِ آيَاتُهُ يَا مَنْ فِي الْآيَاتِ بُرْهَانُهُ يَا مَنْ فِي الْمَمَاتِ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ فِي الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ يَا مَنْ فِي الْقِيَامَةِ مُلْكُهُ يَا مَنْ فِي الْحِسَابِ هَيْبَتُهُ يَا مَنْ فِي الْمِيزَانِ قَضَاؤُهُ يَا مَنْ فِي الْجَنَّةِ ثَوَابُهُ يَا مَنْ فِي النَّارِ عِقَابُهُ

ای آنکه در خشکی و دریا راه اوست، ای آنکه در کرانه‌های هستی نشانه‌های اوست، ای آنکه در نشانه‌های برهان روشن اوست، ای آنکه در مرگ آفریدگان قدرت‌نمایی اوست، ای آنکه در قبرها پندآموزی اوست، ای آنکه در رستاخیز فرمانروایی بی‌حد اوست، ای آنکه در حسابرسی اعمال شکوه اوست، ای آنکه در سنجش کردارها داوری اوست، ای آنکه در بهشت پاداش اوست، ای آنکه در دوزخ کیفر اوست

(۴۳) يَا مَنْ إِلَيْهِ يَهْرُبُ الْخَائِفُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَفْرَعُ الْمُذْنِبُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَقْصِدُ الْمُنِيبُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْغَبُ الزَّاهِدُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَلْجَأُ الْمُتَحِيرُونَ يَا مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُرِيدُونَ يَا مَنْ بِهِ يَفْتَخِرُ الْمُحِبُّونَ يَا مَنْ فِي عَفْوِهِ يَطْمَعُ الْخَاطِئُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَسْكُنُ الْمُوقِنُونَ يَا مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

ای آنکه هر اسندگان به درگاه او گریزند، ای آنکه گنهکاران به سوی او پناه برند، ای آنکه پشیمانان آهنگ او کنند، ای آنکه پارسایان به او میل نمایند، ای آنکه سرگشتگان به او پناه برند، ای آنکه ارادتمندان به او انس گیرند، ای آنکه شیفتگان به او افتخار کنند، ای آنکه خطاکاران در عفو و طمع و رزندی، ای آنکه یقین یافتگان به سوی او آرام گیرند، ای آنکه توکل کنندگان بر او توکل کنند

(۴۴) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَبِيبُ يَا طَبِيبُ يَا قَرِيبُ يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ يَا مَهْيبُ [مُهَيْبُ] يَا مُثِيبُ يَا مُجِيبُ يَا خَبِيرُ يَا بَصِيرُ

خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای دوست‌داشتنی، ای شفا بخش، ای نزدیک، ای دیده‌بان، ای حسابرس، ای هراس‌انگیز، ای پاداش‌ده، ای اجابت کننده، ای آگاه ای بینا

(۴۵) يَا أَقْرَبَ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ يَا أَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيبٍ يَا أَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصِيرٍ يَا أَخْبَرَ مِنْ كُلِّ خَبِيرٍ يَا أَشْرَفَ مِنْ كُلِّ شَرِيفٍ يَا أَرْفَعَ مِنْ كُلِّ رَفِيعٍ يَا أَقْوَى مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ يَا أَغْنَى مِنْ كُلِّ غَنِيٍّ يَا أَجْوَدَ مِنْ كُلِّ جَوَادٍ يَا أَرَأَفَ مِنْ كُلِّ رَعُوفٍ

ای نزدیک‌تر از هر نزدیک، ای محبوب‌تر از هر محبوب، ای بیناتر از هر بینا، ای آگاه‌تر از هر آگاه، ای شریف‌تر از هر شریف، ای برتر از هر بلند، ای تواناتر از هر توانا، ای توانگرتر از هر توانگر، ای بخشنده‌تر از هر بخشنده، ای مهربان‌تر از هر مهربان

(۴۶) يَا غَالِبًا غَيْرَ مَغْلُوبٍ يَا صَانِعًا غَيْرَ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقًا غَيْرَ مَخْلُوقٍ يَا مَالِكًا غَيْرَ مَمْلُوكٍ يَا قَاهِرًا غَيْرَ مَفْهُورٍ يَا رَافِعًا غَيْرَ مَرْفُوعٍ يَا حَافِظًا غَيْرَ مَحْفُوظٍ يَا نَاصِرًا غَيْرَ مَنْصُورٍ يَا شَاهِدًا غَيْرَ غَائِبٍ يَا قَرِيبًا غَيْرَ بَعِيدٍ

ای چیره شکست‌ناپذیر، ای سازنده ناساخته، ای آفریننده ناآفریده، ای مالک ما مملوک، ای چیره چیره‌گی‌ناپذیر، ای بلندی‌بخش بلندی‌ناپذیر، ای نگهدار بی‌نگهدار، ای یاری کننده یاری نشده، ای گواه همیشه حاضر، ای نزدیک دوری‌ناپذیر

(۴۷) يَا نُورَ النُّورِ يَا مُنَوَّرَ النُّورِ يَا خَالِقَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ النُّورِ يَا مُقَدِّرَ النُّورِ يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا قَبْلَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا بَعْدَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا فَوْقَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا لَيْسَ كَمِثْلِهِ نُورٌ

ای روشنی نور، ای روشنی بخش نور ای آفریننده نور، ای گرداننده نور، ای به انداز مساز نور، ای روشنی هر نور، ای روشنایی پیش از هر نور، ای روشنایی پس از هر نور، ای روشنایی بر فراز هر نور، ای نوری که همانندش نوری نیست

(۴۸) يَا مَنْ عَطَاؤُهُ شَرِيفٌ يَا مَنْ فِعْلُهُ لَطِيفٌ يَا مَنْ لُطْفُهُ مُقِيمٌ يَا مَنْ إِحْسَانُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ قَوْلُهُ حَقٌّ يَا مَنْ وَعْدُهُ صِدْقٌ يَا مَنْ عَفْوُهُ فَضْلٌ يَا مَنْ عَذَابُهُ عَذَلٌ يَا مَنْ ذِكْرُهُ حُلُوٌّ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ

ای آن که عطایش چشمگیر است، ای آن که کارش چشم نواز است، ای آن که نوازشش پایدار است، ای آن که نیکی اش دیرینه است، ای آن که سخنش حق است ای آن که وعده اش راست است، ای آن که گذشتش فراتر از شایستگی است، ای آن که کیفرش داد است، ای آن که یداش شیرین است، ای آن که عطایش همگانی است

(۴۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسَهِّلُ يَا مُفَصِّلُ يَا مُبَدِّلُ يَا مُدَلِّلُ يَا مُنْزِلُ يَا مُنَوِّلُ يَا مُفْضِلُ يَا مُجْزِلُ يَا مُمَهِّلُ يَا مُجْمِلُ

خدایا! از تو درخواست می کنم به نامت ای آسان ساز، ای جدایی بخش، ای دگرگون ساز، ای هموار کن، ای فرودآور، ای عطا بخش، ای فزون ده، ای بسیار بخش، ای امان ده، ای زیبایی آفرین

(۵۰) يَا مَنْ يَرَى وَ لَا يُرَى يَا مَنْ يَخْلُقُ وَ لَا يُخْلَقُ يَا مَنْ يَهْدِي وَ لَا يُهْدَى يَا مَنْ يُحْيِي وَ لَا يُحْيَى يَا مَنْ يَسْأَلُ وَ لَا يُسْأَلُ يَا مَنْ يَطْعَمُ وَ لَا يُطْعَمُ يَا مَنْ يُجِيرُ وَ لَا يُجَارُ عَلَيْهِ يَا مَنْ يَقْضِي وَ لَا يُقْضَى عَلَيْهِ يَا مَنْ يَحْكُمُ وَ لَا يُحْكَمُ عَلَيْهِ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

ای آن که بینده و دیده نشود، ای آن که بیافرینده و آفریده نشود، ای آن که راهنمایی کند و راهنمایی نشود، ای آن که زنده کند و زنده اش نکنند، ای آن که پرسد و پرسیده نشود، ای آن که خوراند و خوراک نخواهد، ای آن که پناهد دهد و پناه نجوید، ای آن که داوری کند و بر او داوری نشود، ای آن که فرمان دهد و فرمانش ندهند، ای آن که نزاده، و زاده نشده، و برای او همتایی نبوده است

(۵۱) يَا نِعْمَ الْحَسِيبُ يَا نِعْمَ الطَّبِيبُ يَا نِعْمَ الرَّقِيبُ يَا نِعْمَ الْقَرِيبُ يَا نِعْمَ الْمُجِيبُ يَا نِعْمَ الْحَبِيبُ يَا نِعْمَ الْكَفِيلُ يَا نِعْمَ الْوَكِيلُ يَا نِعْمَ الْمُؤَلَّى يَا نِعْمَ النَّصِيرُ

ای که چه خوش حسابگری، ای که چه خوش طبیبی، ای که چه خوش همراهی، ای که چه خوش نزدیکی، ای که چه خوش پاسخ دهی، ای که چه خوش دلبری، ای که چه خوش سرپناهی، ای که چه خوش کارگشایی، ای که چه خوش مولایی، ای که چه خوش یآوری

(۵۲) يَا سُرُورَ الْعَارِفِينَ يَا مَنْى الْمُحِبِّينَ يَا أُنَيْسَ الْمُرِيدِينَ يَا حَبِيبَ التَّوَّابِينَ يَا رَازِقَ الْمُقْلِينَ يَا رَجَاءَ الْمُذْنِبِينَ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الْعَابِدِينَ يَا مُنْقَسَ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ يَا مُفَرِّجَ عَنِ الْمَغْمُومِينَ يَا إِلَهَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ

ای شادی عارفان، ای آرزوی شیفتگان، ای همدم مریدان، ای محبوب توبه‌کاران، ای روزی‌دهنده
بی‌چیزان، ای امید‌گنه‌کاران، ای نور چشم عبادت‌کنندگان، ای گشاینده اندوه دلگیران، ای غمگسار
غمزدگان، ای معبود گذشتگان و آیندگان

(۵۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا رَبَّنَا يَا إِلَهَنَا يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلَانَا يَا نَاصِرَنَا يَا حَافِظَنَا يَا دَلِيلَنَا يَا مُعِينَنَا يَا
حَبِيبَنَا يَا طَبِيبَنَا

خدایا! من از تو درخواست می‌کنم به نامت ای پروردگار ما، ای معبود ما، ای سرور ما ای مولای ما، ای
یاور ما، ای نگهدار ما، ای راهنمای ما، ای مدرسان ما، ای محبوب ما، ای طبیب ما

(۵۴) يَا رَبَّ النَّبِيِّينَ وَالْأَبْرَارِ يَا رَبَّ الصَّادِقِينَ وَالْأَخْيَارِ يَا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ يَا رَبَّ الصَّغَارِ وَالْكِبَارِ يَا
رَبَّ الْخُبُوبِ وَالْثَمَارِ يَا رَبَّ الْأَنْهَارِ وَالْأَشْجَارِ يَا رَبَّ الصَّحَارِ وَالْقَفَارِ يَا رَبَّ الْبَرَارِ وَالْبَحَارِ يَا رَبَّ
اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَا رَبَّ الْأَعْلَانِ وَالْأَسْرَارِ

ای پروردگار پیامبران و نیکان، ای پروردگار صدیقان و خوبان، ای پروردگار بهشت و دوزخ، ای
پروردگار خردسالان و بزرگسالان، ای پروردگار دانه‌ها و میوه‌ها، ای پروردگار نهرها و درختان، ای
پروردگار دشتها و بیشه‌ها، ای پروردگار خشکیها و دریاها، ای پروردگار شب و روز، ای پروردگار
آشکارها و نهانها

(۵۵) يَا مَنْ نَفَذَ فِي كُلِّ شَيْءٍ أَمْرُهُ يَا مَنْ لَحِقَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يَا مَنْ بَلَغَتْ إِلَى كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ لَا
تُحْصَى الْعِبَادُ نِعَمَهُ يَا مَنْ لَا تَبْلُغُ الْخَلَائِقُ شُكْرَهُ يَا مَنْ لَا تُدْرِكُ الْأَفْهَامُ جَلَالَهُ يَا مَنْ لَا تَنَالُ الْأَوْهَامُ كُنْهَهُ
يَا مَنْ الْعِظَمَةُ وَالْكِبَرِيَاءُ رِذَاؤُهُ يَا مَنْ لَا تَرُدُّ الْعِبَادُ قَضَاءَهُ يَا مَنْ لَا مُلْكَ إِلَّا مُلْكُهُ يَا مَنْ لَا عَطَاءَ إِلَّا
عَطَاؤُهُ

ای آن‌که فرمانش در هر چیز نفوذ یافته، ای آن‌که دانشش به هر چیز رسیده، ای آن‌که قدرتش هر چیز را
دربار گرفته، ای آن‌که بندگان از شمردن نعمتهایش ناتوانند، ای آن‌که آفریدگان به سپاسش نرسند، ای آن‌که
فهمها بزرگی‌اش را درنیابند، ای آن‌که پندارها به ژرفای هستی‌اش نرسند، ای آن‌که بزرگی و
بزرگمنشی‌پوشش اوست، ای آن‌که بندگان توان برگرداندن حکمش را ندارند، ای آن‌که فرمانروایی جز
فرمانروایی او نیست، ای آن‌که عطایی جز عطای او نیست

(۵۶) يَا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى يَا مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعُلْيَا يَا مَنْ لَهُ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى يَا مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ الْمَأْوَى يَا
مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَى يَا مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يَا مَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَالْقَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ الْهَوَاءُ وَالْفَضَاءُ يَا
مَنْ لَهُ الْعَرْشُ وَالشَّرَى يَا مَنْ لَهُ السَّمَاوَاتُ الْعُلَى

ای آن‌که نمونه اعلی از آن اوست، ای آن‌که صفات برتر برای اوست، ای آن‌که سرانجام و سرآغاز از آن
اوست، ای آن‌که بهشت آسایش از آن اوست، ای آن‌که نشانه‌های بزرگتر از آن اوست، ای آن‌که نامهای

نیکوتر از آن اوست، ای آن که فرمان و داوری از آن اوست، ای آن هوا و فضا از آن اوست، ای آن که عرش و فرش از آن اوست، ای آن که آسمانهای برافراشته از آن اوست

(۵۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَفُوَّ يَا غَفُورُ يَا صَبُورُ يَا شَكُورُ يَا رَعُوفُ يَا عَطُوفُ يَا مَسْنُونُ يَا وَدُودُ
يَا سُبُّوحُ يَا قُدُّوسُ

خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای درگذرنده، ای آمرزنده، ای شکیبا، ای ستایش‌پذیر، ای مهربان، ای مهرورز، ای خواسته، ای دوست، ای پاک، ای منزّه

(۵۸) يَا مَنْ فِي السَّمَاءِ عَظَمَتْهُ يَا مَنْ فِي الْأَرْضِ آيَاتُهُ يَا مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلَالَتُهُ يَا مَنْ فِي الْبَحَارِ عَجَائِبُهُ يَا مَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ يَا مَنْ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ يَا مَنْ أَظْهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لُطْفَهُ يَا مَنْ أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ يَا مَنْ تَصَرَّفَ فِي الْخَلْقِ قُدْرَتُهُ

ای آن که بزرگی‌اش در آسمان است، ای آن که نشانه‌هایش در زمین است، ای آن که دلایلش در هر چیز است، ای آن که شگفتی‌هایش در ریاست، ای آن که گنجینه‌هایش در کوه‌هاست، ای آن که آفرینش را آغاز کند سپس بازش گرداند، ای آن که مه‌امور به به سوی او بازگردد، ای آن که لطفش را در هر چیز نمایان ساخته، ای آن که آفرینش هر چیز را نیکو پرداخته، ای آن که توانش در آفریدگان کارگر افتاده است

(۵۹) يَا حَبِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ يَا طَبِيبَ مَنْ لَا طَبِيبَ لَهُ يَا مُجِيبَ مَنْ لَا مُجِيبَ لَهُ يَا شَفِيقَ مَنْ لَا شَفِيقَ لَهُ يَا رَفِيقَ مَنْ لَا رَفِيقَ لَهُ يَا مُعِيتَ مَنْ لَا مُعِيتَ لَهُ يَا دَلِيلَ مَنْ لَا دَلِيلَ لَهُ يَا أُنَيْسَ مَنْ لَا أُنَيْسَ لَهُ يَا رَاحِمَ مَنْ لَا رَاحِمَ لَهُ يَا صَاحِبَ مَنْ لَا صَاحِبَ لَهُ

ای دوست آن که دوستی ندارد، ای پزشک آن که پزشکی ندارد، ای پاسخگوی آن که پاسخگویی ندارد، ای یار مهربان آن که مهربانی ندارد، ای همراه بی‌همران، ای فریادرس آن که فریادری ندارد، ای رهنمای آن که رهنمایی ندارد، ای همدم آن که همدمی ندارد، ای رحم‌کننده آن که رحم‌کننده‌ای ندارد ای همنشینی آن که همنشینی ندارد

(۶۰) يَا كَافِيَ مَنْ اسْتَكْفَاهُ يَا هَادِيَ مَنْ اسْتَهْدَاهُ يَا كَالِيَ مَنْ اسْتَكْلَاهُ يَا رَاعِيَ مَنْ اسْتَرْعَاهُ يَا شَافِيَ مَنْ اسْتَشْفَاهُ يَا قَاضِيَ مَنْ اسْتَقْضَاهُ يَا مُغْنِيَ مَنْ اسْتَغْنَاهُ يَا مُوفِيَ مَنْ اسْتَوْفَاهُ يَا مُقْوِيَ مَنْ اسْتَقْوَاهُ يَا وَلِيَّ مَنْ اسْتَوْلَاهُ

ای کفایت‌کننده هر که از او کفایت خواهد، ای راهنمای هر که از او راهنمایی جوید، ای نگاهبان هر که از او نگاهبانی خواهد، ای رعایت‌کننده هر که از او رعایت خواهد، ای شفا‌دهنده هر که از او شفا طلبد، ای داور هر که از او داوری خواهد، ای بی‌نیازکننده هر که از او بی‌نیازی جوید، ای وفادار به هر که از او وفا جوید، ای نیروبخش هر که از او نیرو خواهد، ای سرپرست هر که از او سرپرستی خواهد

۶۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا خَالِقُ يَا رَازِقُ يَا نَاطِقُ يَا صَادِقُ يَا فَالِقُ يَا فَارِقُ يَا فَاتِقُ يَا رَاتِقُ يَا
سَابِقُ [فَاتِقُ] يَا سَامِقُ

خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای آفریننده، ای روزی‌دهنده، ای گویا، ای راستگو ای شکافنده، ای جدا
کننده، ای گشاینده، ای پیونددهنده، ای پیشی گیرنده، ای بلند جایگاه

۶۲) يَا مَنْ يُقَلِّبُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ يَا مَنْ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالْأَنْوَارَ يَا مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَالْحَرُورَ يَا مَنْ سَخَّرَ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ يَا مَنْ قَدَّرَ الْخَيْرَ وَالشَّرَّ يَا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ يَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ يَا مَنْ لَمْ
يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ شَرِيكَ فِي الْمُلْكِ يَا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ

ای آن‌که شب و روز را دگرگون سازد، ای آن‌که تاریکیها و روشنایی‌ها را قرار داد، ای آن‌که سایه خنک
و گرما را آفرید، ای آن‌که خورشید و ماه را مسخر ساخت، ای آن‌که خیر و شر را مقدر نمود، ای آن‌که
مرگ و زندگی را آفرید، ای آن‌که خلق و امر از آن اوست، ای آن‌که همسر و فرزندی نگرفت، ای آن‌که
در فرمانروای یشریکی برایش نیست، ای آن‌که از روی خواری سرپرستی نخواهد

۶۳) يَا مَنْ يَعْلَمُ مُرَادَ الْمُرِيدِينَ يَا مَنْ يَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ يَا مَنْ يَسْمَعُ أَهْوَاءَ الْوَاهِنِينَ يَا مَنْ يَرَى بُكَاءَ
الْخَائِفِينَ يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ يَا مَنْ يَقْبَلُ عُذْرَ التَّائِبِينَ يَا مَنْ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ يَا مَنْ لَا
يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ لَا يَبْعُدُ عَنْ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ يَا أَجُودَ الْأَجُودِينَ

ای آن‌که خواهش خواهمندان را می‌داند، ای آن‌که از نهاد خاموشان آگاه است، ای آن‌که ناله درماندگان را
می‌شنود، ای آن‌که گریه هراسیدگان را می‌بیند، ای آن‌که نیازهای نیازمندان به دست اوست، ای آن بهانه
توبه‌کاران را می‌پذیرد، ای آن‌که عمل تبهکاران را صلاح نبخشد، ای آن‌که پاداش نیکوکاران را تباه
نکند، ای آن‌که از دل عارفان دور نباشد ای بخشنده‌ترین بخشنندگان

۶۴) يَا دَائِمَ الْبَقَاءِ يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ يَا وَاسِعَ الْعَطَاءِ يَا غَافِرَ الْخَطَايَا يَا بَدِيعَ السَّمَاءِ يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ يَا جَمِيلَ
النَّوَاءِ يَا قَدِيمَ السَّنَاءِ يَا كَثِيرَ الْوَفَاءِ يَا شَرِيفَ الْجَزَاءِ

ای همیشه ماندگار، ای شنونده دعا، ای گسترده عطا، ای آمرزنده خطا، ای پدید آورنده آسمان، ای نیک
آزمون، ای نیکو ستایش، ای دیرینه بر فراز، ای بسیار وفادار، ای شریف پاداش

۶۵) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَتَّارُ يَا غَفَّارُ يَا قَهَّارُ يَا جَبَّارُ يَا صَبَّارُ يَا بَارُّ يَا مُخْتَارُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا
مُرْتَاحُ

خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای پرده‌پوش ای آمرزگار، ای چیره، ای جاهمند، ای بس شکیب، ای
نیک‌بخش، ای برگزیده، ای گشاینده، ای روح‌بخش، ای راحتی‌بخش

۶۶) يَا مَنْ خَلَقْتَنِي وَ سَوَّانِي يَا مَنْ رَزَقْتَنِي وَ رَبَّانِي يَا مَنْ أَطْعَمْتَنِي وَ سَقَانِي يَا مَنْ قَرَّبْتَنِي وَ أَدْنَانِي يَا مَنْ عَصَمْتَنِي وَ كَفَانِي يَا مَنْ حَفِظْتَنِي وَ كَلَانِي يَا مَنْ أَعَزَّنِي وَ أَعَانِي يَا مَنْ وَفَّقْتَنِي وَ هَدَانِي يَا مَنْ أَنْسَنِي وَ آوَانِي يَا مَنْ أَمَاتْنِي وَ أَحْيَانِي

ای آنکه مرا آفرید و بیاراست، ای آنکه مرا روزی داد و پرورید، ای آنکه به من خورانید و نوشانید، ای آنکه مرا نزدیک نمود و به کنار خویش برد، ای آنکه مرا نگاه داشت و کفایت نمود، ای آنکه مرا حفظ کرد و حمایت نمود، ای آنکه به من عزت بخشید و بی‌نیازم ساخت، ای آنکه توفیقم داد و راهنمایی کرد، ای آنکه همدم شد و جایم داد، ای آنکه مرا بمیراند و زنده کند

۶۷) يَا مَنْ يُحَقِّقُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ يَا مَنْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ قَلْبِهِ يَا مَنْ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ يَا مَنْ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ يَا مَنْ لَا رَادَّ لِقَضَائِهِ يَا مَنْ أَنْقَادَ كُلِّ شَيْءٍ لِأَمْرِهِ يَا مَنْ السَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ يَا مَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ

ای آنکه حق را با کلماتش استوار و برجا کند، ای آنکه توبه را از بندگانش بپذیرد، ای آنکه میان انسان و دلش قرار گیرد، ای آنکه شفاعت جز با اجازه‌اش سود نبخشد، ای آنکه به گمراه‌شدگان راهش داناتر است، ای آنکه حکمش دگرگونی نپذیرد، ای آنکه رأیش را بازگرداننده‌ای نیست، ای آنکه هرچیز فرمانش را گردن نهد، ای آنکه آسمانها به دست قدرتش پیچیده گشته، ای آنکه بادها را مرده‌دهنده رحمتش فرستد

۶۸) يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ مِهَادًا يَا مَنْ جَعَلَ الْجِبَالَ أَوْتَادًا يَا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا يَا مَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ نُورًا يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ مَعَاشًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ سُبَاتًا يَا مَنْ جَعَلَ السَّمَاءَ بِنَاءً يَا مَنْ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ أَزْوَاجًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّارَ مَرْصَادًا

ای آنکه زمین را بستر زندگی قرار داد، ای آنکه کوهها را میخهای زمین نهاد، ای آنکه خورشیدی را چراغ جهانش کرد، ای آنکه ماه را تابان ساخت، ای آنکه شب را جامه آرامش گرداند، ای آنکه روز را مایه روزی قرار داد، ای آنکه خواب را وسیله آرامش ساخت، ای آنکه آسمان را بنا نهاد، ای آنکه از هر چیز گونه‌های مختلف قرار داد، ای آنکه آتش را کمینگاه قرار داد

۶۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَمِيعُ يَا شَفِيعُ يَا رَفِيعُ يَا مَنِيعُ يَا سَرِيعُ يَا بَدِيعُ يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ يَا خَبِيرُ [مُنِيرُ] يَا مُجِيرُ

خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای شنوا، ای همیار، ای بلندپایه، ای فرازمند، ای شبتابنده، ای نوآفرین، ای بزرگ، ای توانا، ای آگاه، ای پناهنده

(۷۰) يَا حَيَّا قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيًّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ حَيٌّ يَا حَيُّ الَّذِي لَا يُشَارِكُهُ حَيٌّ يَا حَيُّ الَّذِي لَا يَحْتَاجُ إِلَى حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يَمِيتُ كُلَّ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يَرْزُقُ كُلَّ حَيٍّ يَا حَيَّا لَمْ يَرِثِ الْحَيَاةَ مِنْ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمٌ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ

ای زنده پیش از هر زنده، ای زنده پس از هر زنده، ای زنده ای که مانند او زنده ای نیست، ای زنده ای که هیچ زنده ای شریک او نیست، ای زنده ای که به زنده ای نیاز ندارد، ای زنده ای که همه زندگان را می میراند، ای زنده ای که به زنده ها روزی می دهد، ای زنده ای که زندگی را از زنده ای دیگر به ارث نبرده، ای زنده ای که مردگان را زنده می کند، ای زنده ای به خود پاینده ای که او را چرت و خواب درنگبرد

(۷۱) يَا مَنْ لَهُ ذِكْرٌ لَا يُنْسَى يَا مَنْ لَهُ نُورٌ لَا يُطْفَأُ يَا مَنْ لَهُ نِعَمٌ لَا تُعَدُّ يَا مَنْ لَهُ مُلْكٌ لَا يَزُولُ يَا مَنْ لَهُ ثَنَاءٌ لَا يُحْصَى يَا مَنْ لَهُ جَلَالٌ لَا يُكَيَّفُ يَا مَنْ لَهُ كَمَالٌ لَا يُدْرَكُ يَا مَنْ لَهُ قَضَاءٌ لَا يُرَدُّ يَا مَنْ لَهُ صِفَاتٌ لَا تُبَدَّلُ يَا مَنْ لَهُ نُغُوتٌ لَا تُغَيَّرُ

ای آن که یادی دارد فراموش نشدنی، ای آن که نوری دارد خاموش نشدنی، ای آن که عطایایی بخشیده ناشمردنی، ای آن فرمانروایی اش بی زوال است، ای آن که ستایشش بی آمار است، ای آن که شکوهش چگونگی نپذیرد، ای آن که کمالی دارد درک ناشدنی، ای آن که داوری اش بازگشت ناپذیر است، ای آن که صفاتی دارد دگرگون پذیر ای آن که جلوه هایی دارد غیر قابل تغییر

(۷۲) يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا مَالِكَ يَوْمَ الدِّينِ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ يَا ظَهَرَ اللَّاحِظِينَ يَا مُدْرِكَ الْهَارِبِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

ای پروردگار جهانیان، ای مالک روز جزا، ای مقصود جویندگان ای پشت و پناه پناهندگان، ای دریابنده فراریان، ای آن که شکیبایان را دوست دارد، ای آن که توبه کنندگان را دوست دارد ای آن که پاکیزگان را دوست دارد، ای آن که نیکوکاران را دوست دارد، ای آن که اوست دانایانتر به راه یافتگان

(۷۳) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا شَفِیْقُ يَا رَفِیْقُ يَا حَفِیْظُ يَا مُحِیْطُ يَا مُقِیْتُ يَا مُعِیْتُ يَا مُعِزُّ يَا مُدِلُّ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِیدُ

خدایا! از تو خواستارم به نامت ای مهربان، ای همراه، ای نگهدار، ای فراگیر، ای روزی بخش، ای فریادرس، ای عزت بخش، ای خوارکن، ای آغازگر، ای برگرداننده

(۷۴) يَا مَنْ هُوَ أَحَدٌ بِلَا ضِدٍّ يَا مَنْ هُوَ فَرْدٌ بِلَا نِدٍّ يَا مَنْ هُوَ صَمَدٌ بِلَا عَيْبٍ يَا مَنْ هُوَ وَثَرٌ بِلَا كَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ قَاضٍ بِلَا حَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ رَبٌّ بِلَا وَزِيرٍ يَا مَنْ هُوَ عَزِيزٌ بِلَا دُلٍّ يَا مَنْ هُوَ غَنِيٌّ بِلَا فَقْرٍ يَا مَنْ هُوَ مَلِكٌ بِلَا عَزَلٍ يَا مَنْ هُوَ مَوْصُوفٌ بِلَا شَبِیْهِ

ای آنکه یکتاست و ضد ندارد، ای آنکه یگانه است و بی‌مانند، ای آنکه بی‌نیاز و کاستی است، ای آنکه بی‌همتای بودن و چگونگی است، ای آنکه دآوری دادگر است، ای آنکه پروردگاری بی‌وزیر است، ای آنکه عزتمندی بی‌خواری است، ای آنکه توانگری بی‌نیاز است، ای آنکه پادشاهی عزل‌ناپذیر است، ای آنکه اوصافش بی‌مانند است

(۷۵) يَا مَنْ ذِكْرُهُ شَرَفٌ لِلذَّاكِرِينَ يَا مَنْ شُكْرُهُ فَوْزٌ لِلشَّاكِرِينَ يَا مَنْ حَمْدُهُ عِزٌّ لِلْحَامِدِينَ يَا مَنْ طَاعَتُهُ نَجَاةٌ لِلْمُطِيعِينَ يَا مَنْ بَابُهُ مَفْتُوحٌ لِلطَّالِبِينَ يَا مَنْ سَبِيلُهُ وَاضِحٌ لِلْمُنْبِيِّينَ يَا مَنْ آيَاتُهُ بَرْهَانٌ لِلنَّاطِرِينَ يَا مَنْ كِتَابُهُ تَذَكُّرَةٌ لِلْمُنْقِنِينَ يَا مَنْ رِزْقُهُ عُمُومٌ لِلطَّائِعِينَ وَالْعَاصِينَ يَا مَنْ رَحْمَتُهُ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

ای آنکه ذکرش برای ذاکران شرف است، ای آنکه شکرش برای شاکران رستگاری است، ای آنکه ستایشش برای ستایشگران عزت است، ای آنکه طاعتش برای مطعیان مایه نجات است، ای آنکه درگاهش گشوده است به روی جویندگان، ای آن که راهش برای توبه‌کاران هموار است، ای آنکه نشانه‌هایش برای بینندگان لیل قاطع است، ای آنکه کتابش برای پروا پیشگان مایه پند و یادآوری است، ای آنکه روزی‌اش همه مطیعان و گنهکاران را فراگیرد، ای آنکه رحمتش به نیکوکاران نزدیک است

(۷۶) يَا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ يَا مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ يَا مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ يَا مَنْ جَلَّ ثَنَاؤُهُ يَا مَنْ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ يَا مَنْ يَدُومُ بَقَاؤُهُ يَا مَنْ الْعِظَمَةُ بِهَاؤُهُ يَا مَنْ الْكِبَرِيَاءُ رِدَاؤُهُ يَا مَنْ لَا تُحْصَى آلَاؤُهُ يَا مَنْ لَا تُعَدُّ نِعْمَاؤُهُ

ای آنکه نامش خجسته است، ای آنکه عنایتش بس بلند است، ای آنکه معبودی جز او نیست، ای آنکه ستایشش والا است، ای آنکه نامهایش مقدس است، ای آنکه هستی‌اش پایدار است، ای آنکه بزرگی جلوه زیبایی اوست، ای آنکه بزرگمنشی پوشش اوست، ای آنکه عطاهایش در شمار نیاید، ای آنکه نعمتهایش شمرده نشود

(۷۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُعِينُ يَا أَمِينُ يَا مُبِينُ يَا مَتِينُ يَا مَكِينُ يَا رَشِيدُ يَا حَمِيدُ يَا مَجِيدُ يَا شَدِيدُ يَا شَهِيدُ

خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای مدد رسان، ای امین، ای آشکار ای استوار، ای ارجمند، ای راهنما، ای ستوده، ای بزرگوار، ای سختگیر (گنهکاران)، ای گواه

(۷۸) يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ يَا ذَا الْقَوْلِ السَّدِيدِ يَا ذَا الْفِعْلِ الرَّشِيدِ يَا ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ يَا ذَا الْوَعْدِ وَالْوَعْدِ يَا مَنْ هُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ يَا مَنْ هُوَ فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ يَا مَنْ هُوَ قَرِيبٌ غَيْرُ بَعِيدٍ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ

ای صاحب عرش پرشکوه، ای صاحب سخن استوار، ای صاحب کردکار برازنده، ای صاحب کوبش سخت، ای صاحب نوید و تهدید، ای آنکه سرپرست ستوده است، ای آنکه به نیکی انجام دهد آنچه را

خواهد، ای آنکه نزدیک دوری ناپذیر است، ای آنکه بر هر چیز گواه است، ای آنکه بر بندگان ستمکار نیست

(۷۹) يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ يَا مَنْ لَا شَبِيهَ [شَبَه] لَهُ وَلَا نَظِيرَ يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظَمِ الْكَسِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ هُوَ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ای آنکه شریک و وزیر ندارد، ای آنکه مثل و مانندی ندارد، ای آفریننده خورشید و ماه تابان، ای بی نیاز کننده درمانده تهیدست، ای روزی دهنده کودک خردسال، ای مهرورز بر پیر بزرگسال، ای پیونددهنده استخوان شکسته، ای پناه ترسان پناهجو، ای آنکه بر بندگان آگاه و بیناست، ای آنکه بر هر چیز تواناست

(۸۰) يَا ذَا الْجُودِ وَالنِّعَمِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْكَرَمِ يَا خَالِقَ اللَّوْحِ وَالْقَلَمِ يَا بَارِي الدَّرِّ وَالنَّسَمِ يَا ذَا الْبَأْسِ وَالنِّقَمِ يَا مُلْهَمَ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْأَلَمِ يَا عَالِمَ السِّرِّ وَالْهَمَمِ يَا رَبَّ الْبَيْتِ وَالْحَرَمِ يَا مَنْ خَلَقَ الْأَشْيَاءَ مِنَ الْعَدَمِ

ای صاحب جود و بخشش ای صاحب فضل و کرم، ای آفریننده لوح و قلم، ای پدیدآورنده موران و مردمان، ای صاحب عذاب و انتقام ای الهام بخش عرب و عجم، ای بردارنده زیان و درد، ای دانای رازها و قصدها، ای پروردگار کعبه و حرم، ای آفریننده هرچیز از نیستی

(۸۱) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا فَاعِلٌ يَا جَاعِلٌ يَا قَابِلٌ يَا كَامِلٌ يَا فَاصِلٌ يَا وَاَصِلٌ يَا عَادِلٌ يَا غَالِبٌ يَا طَالِبٌ
يَا وَاَهْبُ

خدایا! از تو خواستارم به نامت ای کردگار، ای هستی بخش، ای پذیرنده، ای برازنده، ای جدا، ای پیونددهنده، ای دادگر، ای چیره، ای جویا، ای بخشنده

(۸۲) يَا مَنْ أَنْعَمَ بِطَوْلِهِ يَا مَنْ أَكْرَمَ بِجُودِهِ يَا مَنْ جَادَ بِلُطْفِهِ يَا مَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ قَدَّرَ بِحِكْمَتِهِ يَا مَنْ حَكَمَ بِتَدْبِيرِهِ يَا مَنْ دَبَّرَ بِعِلْمِهِ يَا مَنْ تَجَاوَزَ بِحِلْمِهِ يَا مَنْ دَنَا فِي عُلُوِّهِ يَا مَنْ عَلَا فِي دُنُوِّهِ

ای آنکه به کرمش بخشید، ای آنکه به جودش گرامی داشت، ای آنکه به لطفش کرم ورزید، ای آنکه به نیرویش عزت یافت، ای آنکه به حکمتش سامان داد، ای آنکه به تدبیر خود حکم کرد، ای آنکه با علم خود تدبیر کرد، ای آنکه با بردباری اش درگذرد، ای آنکه به تدبیر خود در عین برتری اش نزدیک است، ای آنکه در عین نزدیکی اش برتر است

(۸۳) يَا مَنْ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُعِزُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُذِلُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُصَوِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ

ای آنکه هرچه خواهد آفریند، ای آنکه هرچه خواهد بکند، ای آنکه هرکه را بخواد راهنمایی کند، ای آنکه هرکه را بخواد گمراه سازد، ای آنکه هرکه را بخواد عذاب کند، ای آنکه هرکه را بخواد بیمارزد، ای آنکه هرکه را بخواد عزت بخشد، ای آنکه هرکه را بخواد خوار گرداند، ای آنکه در رحم مادران هرچه خواهد صورت بخشد، ای آنکه هرکه را بخواد به رحمتش مخصوص گرداند

(۸۴) يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا يَا مَنْ لَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا يَا مَنْ جَعَلَ [مِنَ الْمَلَائِكَةِ] الْمَلَائِكَةَ رُسُلًا يَا مَنْ جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا يَا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ أَمَدًا يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا يَا مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

ای آنکه همسر و فرزندی نگرفت، ای آنکه برای هرچیز اندازه نهاد، ای آنکه در حکمش کسی را شریک نساخت، ای آنکه فرشتگان را فرستادگان خویش قرار داد، ای آنکه در آسمانها برجهایی گذارد، ای آنکه زمین را زیستگاه شایسته نمود، ای آنکه آدمی را از آب آفرید، ای آنکه برای هرچیز سرانجامی قرار داد، ای آنکه با علم خویش هرچیز را دربر گرفته است، ای آنکه تعداد هرچیز را شماره نموده است

(۸۵) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا اَوَّلُ يَا اٰخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا بَرُّ يَا حَقُّ يَا فَردُ يَا وَثَرُ يَا صَمَدُ يَا سَرْمَدُ

خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای آغاز، ای انجام، ای آشکار، ای نهان، ای نیکوکار، ای حق، ای یگانه، ای یکتا، ای بی‌نیاز، ای همیشگی

(۸۶) يَا خَيْرَ مَعْرُوفٍ عُرِفَ يَا اَفْضَلَ مَعْبُودٍ عُبِدَ يَا اَجَلَ مَشْكُورٍ شُكِرَ يَا اَعَزَّ مَذْكُورٍ ذُكِرَ يَا اَعْلَى مَحْمُودٍ حُمِدَ يَا اَقْدَمَ مَوْجُودٍ طُلِبَ يَا اَرْفَعَ مَوْصُوفٍ وَصِفَ يَا اَكْبَرَ مَقْصُودٍ قَصِدَ يَا اَكْرَمَ مَسْئُولٍ سُئِلَ يَا اَشْرَفَ مَحْبُوبٍ عُلِمَ

ای بهترین شناخته شده‌ای که شناخته شده، ای برترین معبودی که عبادت شده، ای والاترین ثناپذیری که سپاس شده، ای عزیزترین یاد شده‌ای که یاد شده ای برترین ستوده‌ای که ستایش شده، ای دیرینه‌ترین موجودی که خواسته شده، ای بلندترین وصف شده‌ای که به وصف آمده، ای بزرگترین مقصودی که قصد شده، ای گرامی‌ترین پرسیده‌ای که پرسش شده، ای شریف‌ترین محبوبی که دانسته شده

(۸۷) يَا حَبِيبَ الْبَاكِينَ يَا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِينَ يَا هَادِيَ الْمُضِلِّينَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا اَنْبَسَ الذَّاكِرِينَ يَا مَفْرَعَ الْمَلْهُوفِينَ يَا مُنْجِيَ الصَّادِقِينَ يَا اَقْدَرَ الْقَادِرِينَ يَا اَعْلَمَ الْعَالَمِينَ يَا اِلَهَ الْخَلْقِ اَجْمَعِينَ

ای محبوب گریه‌کنندگان، ای سرور توکل‌کنندگان، ای راهنمای گمراهان، ای سرپرست مؤمنان، ای همدم
ذاکران، ای پناه جان سوختگان ای رهایی‌بخش راستگویان، ای تواناترین توانایان، ای داناترین دانایان، ای
پرستیده همه آفریدگان

(۸۸) يَا مَنْ عَلَا فَقَهَرَ يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ يَا مَنْ بَطَنَ فَخَبَرَ يَا مَنْ عَبْدَ فَشَكَرَ يَا مَنْ عُصِيَ فَقَفَرَ يَا مَنْ لَا
تَحْوِيهِ الْفِكْرُ يَا مَنْ لَا يُدْرِكُهُ بَصَرٌ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرٌ يَا رَازِقَ الْبَشَرِ يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ

ای آن‌که فراتر رفت و چیره گشت، ای آن‌که دارا گشت و توان یافت، ای آن‌که نهان شد و آگاهی یافت، ای
آن‌که پرستش شد و ارج نهاد، ای آن‌که نافرمانی شد و آمرزید، ای آن‌که اندیشه‌ها او را فرا نگیرد، ای آن‌که
دیده‌ای او را در نیابد، ای آن‌که اثری بر او پوشیده نماند، ای روزی‌دهنده آدمیان، ای اندازه دهنده هر اندازه

(۸۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَافِظَ يَا بَارِئُ يَا ذَارِئُ يَا بَادِئُ يَا فَارِجُ يَا فَاتِحُ يَا كَاشِفُ يَا ضَامِنُ يَا آمِرُ
يَا نَاهِي

خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای نگهدار، ای آفریننده، ای پدید آورنده، ای بسیار بخشنده، ای
کشایشگر، ای فراخی‌بخش، ای برگیرنده زیان، ای ضمانت‌کننده، ای فرمان‌ده، ای بازدارنده

(۹۰) يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَصْرِفُ السُّوءَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَخْلُقُ الْخَلْقَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَغْفِرُ
الدَّنْبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُتِمُّ النِّعْمَةَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَقْلِبُ الْقُلُوبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُدَبِّرُ الْأَمْرَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا
يُنْزِلُ الْغَيْثَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَبْسُطُ الرِّزْقَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُحْيِي الْمَوْتَى إِلَّا هُوَ

ای آن‌که جز او غیب نداند، ای آن‌که برنگرداند بدی را جز او، ای آن‌که آفریدگان را جز او نیافریند، ای
آن‌که گناه را جز او نیامرزد، ای آن‌که نعمت را جز او کامل نکند، ای آن‌که دلها را جز او دگرگون
نکند، ای آن‌که کارها را جز او تدبیر ننماید، ای آن‌که باران را جز او فرو نبارد، ای آن‌که روزی را جز او
نگستراند، ای آن‌که مردگان را جز او زنده نسازد

(۹۱) يَا مُعِينَ الضُّعْفَاءِ يَا صَاحِبَ الْغُرَبَاءِ يَا نَاصِرَ الْأَوْلِيَاءِ يَا قَاهِرَ الْأَعْدَاءِ يَا رَافِعَ السَّمَاءِ يَا أَنِيسَ
الْأَصْفِيَاءِ يَا حَبِيبَ الْأَتْقِيَاءِ يَا كَنَزَ الْفُقَرَاءِ يَا إِلَهَ الْأَغْنِيَاءِ يَا أَكْرَمَ الْكَرَمَاءِ

ای یاور ضعیفان، ای همراه غریبان، ای یار دوستان، ای چیره بر دشمنان ای بالا برنده آسمان، ای مونس
برگزیدگان، ای محبوب پروا پیشگان، ای گنجینه تهیدستان، ای معبود توانگران ای کریم‌ترین کریمان

(۹۲) يَا كَافِيَا مَنْ كُلِّ شَيْءٍ يَا قَائِمَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ لَا يُشَبِّهُهُ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَزِيدُ فِي مُلْكِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ
لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَنْقُصُ مِنْ خَزَائِنِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَعْزُبُ عَنْ عِلْمِهِ
شَيْءٌ يَا مَنْ هُوَ خَبِيرٌ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ وَسِعَتْ رَحْمَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ

ای کفایت‌کننده از هرچیز، ای پاینده بر هرچیز، ای آن‌که چیزی مانند او نیست، ای آن‌که چیزی بر فرمانروایی‌اش نیفزاید، ای آن‌که چیزی بر او پوشیده نیست، ای آن‌که چیزی از خزانه‌هایش نکاهد، ای آن‌که مانندش کسی نیست، ای آن‌که چیزی از علمش پنهان نماند، ای آن‌که به همه‌چیز آگاه است، ای آن‌که همه رحمتش همه‌چیز را فرا گرفته است

۹۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُكْرِمُ يَا مُطْعِمُ يَا مُنْعِمُ يَا مُعْطِيَ يَا مُغْنِي يَا مُقْنِي يَا مُفْنِي يَا مُخَيِّي يَا مُرْضِي يَا مُنْجِي

خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای اکرام‌کننده، ای روزی‌بخش ای نعمت‌دهنده، ای عطابخش، ای بی‌نیازکننده، ای ذخیره‌گذار، ای نابودکننده، ای زنده‌ساز، ای خشنودکننده، ای رهایی‌بخش

۹۴) يَا أَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ آخِرَهُ يَا إِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مَلِيكَهُ يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَ صَانِعَهُ يَا بَارِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَ خَالِقَهُ يَا قَابِضَ كُلِّ شَيْءٍ وَ بَاسِطَهُ يَا مُبْدِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُعِيدَهُ يَا مُنْشِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُقَدِّرَهُ يَا مُكَوِّنَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُحَوِّلَهُ يَا مُخَيِّي كُلِّ شَيْءٍ وَ مُمِيتَهُ يَا خَالِقَ كُلِّ شَيْءٍ وَ وَارِثَهُ

ای آغاز و انجام هرچیز، ای پرستیده و دارنده هرچیز، ای پروردگار و سازنده هرچیز، ای آفریننده و برآورنده هرچیز، ای گیرنده و گشاینده هرچیز، ای آغازکننده هرچیز، ای پدیدآورنده و اندازم‌بخش هرچیز، ای هستی‌بخش و جنباننده هرچیز، ای زنده‌کننده و میراننده هرچیز، ای آفریننده و میراث‌بر هرچیز

۹۵) يَا خَيْرَ ذَاكِرٍ وَ مَذْكُورٍ يَا خَيْرَ شَاكِرٍ وَ مَشْكُورٍ يَا خَيْرَ حَامِدٍ وَ مَحْمُودٍ يَا خَيْرَ شَاهِدٍ وَ مَشْهُودٍ يَا خَيْرَ دَاعٍ وَ مَدْعُورٍ يَا خَيْرَ مُجِيبٍ وَ مُجَابٍ يَا خَيْرَ مُؤْنِسٍ وَ أُنْسٍ يَا خَيْرَ صَاحِبٍ وَ جَلِيسٍ يَا خَيْرَ مَقْصُودٍ وَ مَطْلُوبٍ يَا خَيْرَ حَبِيبٍ وَ مَحْبُوبٍ

ای بهترین یادکننده و یادشده، ای بهترین ثناپذیر و ثناشده، ای بهترین ستاینده و ستوده، ای بهترین گواه و گواه‌پذیر، ای بهترین خواهنده و خوانده‌شده، ای بهترین پاسخ‌دهنده و پاسخ‌داده‌شده، ای بهترین یار و همدم، ای بهترین همراه و همنشین، ای بهترین سویه و آهنگ، ای بهترین دوستدار و دوستی‌پذیر

۹۶) يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ مُجِيبٌ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ أَطَاعَهُ حَبِيبٌ يَا مَنْ هُوَ إِلَى مَنْ أَحَبَّهُ قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ اسْتَحَفَّظَهُ رَقِيبٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي جَهْمَتِهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي إِحْسَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ أَرَادَهُ عَلِيمٌ

ای آن‌که به خواننده‌اش پاسخ گوید، ای آن‌که برای فرمانبرش دوست است، ای آن‌که به دوستدارش نزدیک است، ای آن‌که برای کسی‌که از او نگهداری طلبد دیده‌بان است، ای آن‌که به هرکه به او امید بندد کریم است، ای آن‌که هرکه از او نافرمانی کند بردبار است، ای آن‌که در بزرگی‌اش مهربان است، ای آن‌که در فرزاندگی بزرگ است، ای آن‌که در نیکی‌اش دیرینه است، ای آن‌که به هر که او را خواهد دانا است

۹۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسَبِّبُ يَا مُرْغِبُ يَا مُقَلِّبُ يَا مُعَقِّبُ يَا مُرْتَبِّ يَا مُحَوِّفُ يَا مُحَذِّرُ يَا مُذَكِّرُ يَا مُسَخِّرُ يَا مُعَيِّرُ

خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای سبب‌ساز، ای شوق‌آفرین، ای برگرداننده، ای پیگیر، ای سامان‌بخش، ای هراس‌آور، ای برحذردار، ای یادآور، ای تسخیرگر، ای دگرگون‌ساز

۹۸) يَا مَنْ عِلْمُهُ سَابِقُ يَا مَنْ وَعْدُهُ صَادِقٌ يَا مَنْ لُطْفُهُ ظَاهِرٌ يَا مَنْ أَمْرُهُ غَالِبٌ يَا مَنْ كِتَابُهُ مُحْكَمٌ يَا مَنْ قَضَاؤُهُ كَانِنٌ يَا مَنْ قُرْآنُهُ مَجِيدٌ يَا مَنْ مُلْكُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ يَا مَنْ عَرْشُهُ عَظِيمٌ

ای آن‌که علمش پیش است، ای آن‌که وعده‌اش راست است، ای آن‌که لطفش آشکار است، ای آن‌که فرمانش چیره است، ای آن‌که کتابش استوار است. ای آن‌که حکمش شدنی است، ای آن‌که قرآنش باشکوه است، ای آن‌که فرمانروایی‌اش دیرین است، ای آن‌که بخشش فراگیر است، ای آن‌که پایگاهش بس بزرگ است

۹۹) يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ يَا مَنْ لَا يَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ يَا مَنْ لَا يُلْهِيهُ قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ يَا مَنْ لَا يُغْلِطُهُ سَوْأَلٌ عَنْ سَوْأَلٍ يَا مَنْ لَا يَحْجِبُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ يَا مَنْ لَا يَبْرُمُهُ إِحْكَامُ الْمُلْحِنِينَ يَا مَنْ هُوَ غَايَةُ مُرَادِ الْمُرِيدِينَ يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى هِمَمِ الْعَارِفِينَ يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى طَلَبِ الطَّالِبِينَ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ ذَرَّةٌ فِي الْعَالَمِينَ

ای آن‌که شنیدنی از شنیدن دیگر بازش ندارد، ای آن‌که کاری از کار دیگر منعش نکند، ای آن‌که گفتاری از گفتار دیگر سرگرمش نکند، ای آن‌که درخواستی از درخواست دیگر او را به اشتباه نیافکند، ای آن‌که چیزی از چیز دیگر پرده‌اش نشود، ای آن‌که اصرار اصرارکنندگان او را به ستوه نیاورد، ای آن‌که آرمان واپسین جویندگان است، ای آن‌که نهایت همت عارفان است، ای آن‌که پایان جستجوی جویندگان است، ای آن‌که غباری در سراسر هستی بر او پوشیده نیست

۱۰۰) يَا حَلِيمًا لَا يَعْجَلُ يَا جَوَادًا لَا يَبْخُلُ يَا صَادِقًا لَا يَخْلِفُ يَا وَهَّابًا لَا يَمَلُّ يَا قَاهِرًا لَا يُغْلَبُ يَا عَظِيمًا لَا يُوصَفُ يَا عَدْلًا لَا يَحِيفُ يَا غَنِيًّا لَا يَفْتَقِرُ يَا كَبِيرًا لَا يَصْغُرُ يَا حَافِظًا لَا يَغْفُلُ سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَوْثُ الْغَوْثُ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ.

ای بردباری که شتاب نکند، ای بخشنده‌ای که بخل نورد، ای راستگویی که تخلف نکند، ای عطاکننده‌ای که خستگی نپذیرد، ای چیره‌ای که شکست‌ناپذیر است، ای بزرگی که به وصف در نیاید، ای دادگری که ستم ننماید، ای توانگری که نیازمند نشود، ای بزرگی که کوچک نگردد، ای نگهداری که غفلت ننماید. منزه‌ای تو ای که معبودی جز تو نیست، فریادرس، فریادرس، ما را از آتش رهایی بخش پروردگار.

سایت اینترنتی گلزارنور

<http://golzarenoor.ir>